

ÉGIGÉRŐ

2015. ADVENT

„¹Amikor meglátta a sokaságot, felment a hegyre, és miután leült, odamentek hozzá tanítványai. ²Ő pedig megszólalt, és így tanította őket:

³„Boldogok a lelki szegények, mert övék a mennyek országa.

⁴Boldogok, akik sírnak, mert ők megvigasztaltatnak.

⁵Boldogok a szelídek, mert ők öröklik a földet.

⁶Boldogok, akik éheznek és szomjaznak az igazságra, mert ők megelégtetnek.

⁷Boldogok az irgalmasok, mert ők irgalmasságot nyernek.

⁸Boldogok a tiszta szívűek, mert ők meglátják az Istent.

⁹Boldogok, akik békét teremtenek, mert ők Isten fiainak neveztetnek.

¹⁰Boldogok, akiket az igazságért üldöznek, mert övék a mennyek országa.

¹¹Boldogok vagytok, ha énmiattam gyaláznak és üldöznek titeket, és mindenféle rosszat hazudnak rólatok.

¹²Örüljete és ujjongjatek, mert jutalmatok bőséges a mennyekben, hiszen így üldözték a prófétákat is, akik előttetek éltek.”

Mt 5,1-12

Vajon hányan sereglettek oda a hegy lábához? Vajon hányan indultak el és hány embernek szóltak útközben, hogy ő is jöjjön? Vajon milyen messziről érkeztek meg ide a hegy lábához? Jézus felment a hegyre és sokan mentek hozzá. A megfilmesített Jézus történetben a Hegyi Beszéd hallgatására hatalmas tömeg gyűlik oda, és valahogy én is így képzelem. Sokan mentek Őhöz. Azért mentek oda, mert hallani akarták. Egyszer már hallották, valakitől

hallották, hogy mi történt, hogy mit mondott... és elindultak, mert újra hallani, saját fülükkel hallani akarták.

Tanulni akartak. Hallani olyasvalamiről, amelyet még nem láttak tisztán. Vigasztalódni akartak. Fájdalmukban, gyászukban, magányukban... bűnük miatti kirekesztettségükben... vigaszt vártak ott a hegy tövében. Bátorításért indultak... rég halogatott döntések meghozatalában megerősítést, segítséget vártak... erőforrásért indultak a mindennapok ne-

hézségeinek leküzdéséhez. Oda vitte őket kíváncsiságuk, nyitottságuk, nyitott szívük, nyitottak voltak az újra, valami másra. Újulni akartak. Hívó, istenhívó, de csonttá merevedett életükről, hitükről leporolni a rárakódott port és újulni, megújulni akartak. Mondhatjuk azt, hogy a boldogságot keresték? Mint oly sok ember itt a földön régen és ma?

És éppen a boldogságról hallottak Jézustól. Meghallgatták őt és utána nem egyszerűen felálltak, leporolták ruhájukat és hazaindultak, hanem teljesen bizonyos vagyok benne, hogy egészen más emberként indultak tovább. Boldogok akartak lenni, de ebből megértették, hogy a Jézus által felvázolt, felkínált boldogság egészen más, mint amit ők hajtának. Nem egy múltó, pillanatnyi érzés. Nem jól eső borzongás. Nem egy átmeneti állapot, amelyet beszűrükítenek a gondok.

Egy tízéves kislánnyal beszélgettünk arról, számára mi a boldogság. Pillanatnyi érzést fogalmazott meg. Boldog vagyok, amikor valami nagyon jó dolgot várok, és éppen szembe jut. Boldog vagyok, ha örülök valaminek. Boldog vagyok, ha finomat eszem. Boldog vagyok, ha jól sikerül a dolgozatom. Felnőttként talán azzal egészíteném ki, hogy boldog vagyok, ha a szerelmemmel vagy a gyermekeimmel lehetek – no de csak addig, amíg össze nem kapunk.

A Jézus által felvázolt, hallgatói elé tárt boldogság semmiképpen sem ilyen múltó, ideig-óraig tartó érzés. Ráadásul Jézus azokat mondja boldognak, egy valamiféle boldog-teljes állapotban lévőknek, akik sírnak, akik szelídek, akik lelki szegények, akik éheznek az igazságra, vagy akik irgalmasok.

Isten közelében vannak. Isten irgalmában bíznak. Isten szeretetét tapasztalják és ebből a szeretetből táplálkoznak, ebben gyökereznek. Számomra ez jelenti azt, hogy boldogok. Ha Isten közelében vagyok, szegénynek érzem magam, mert meglátom, hogy semmim nincs, ami az enyém, mindent tőle kaptam és kapok, és ennek átélése igenis boldogság.

Ha Isten közelében vagyok, sírok. Sírok a bűneim felett, képes leszek megszorodni a bűneim miatt és igazán átélhetem, hogy Isten eltörli a bűnömet és ő letörli a könnyemet. És ez hatalmas boldogság. Ha Isten közelében vagyok, szelídülök. Szelídül bennem harag, düh, indulat... Ha Isten közelében vagyok, éhezem és szomjazom az igazságot. Hiszem, Isten azoknak ajánlja fel kegyelmét, akik nyitott szívvel, így éhezve-szomjúhozva jönnek hozzá, és nem azoknak, akik mindenáron le akarnak tenni valamit az asztalra. És amikor Ő tölt be, igazságra éhező-szomjazó önmagam, az valóban boldogság.

Ha Isten közelében vagyok, talán üldöznek. Mint reformátor eleinket. Kimondott szavaikért, vallástételükért, újfogalmazott igazságkimondásukért. Üldöznek mai keresztényeket olyan országokban, ahol az állam nem tűri el más vallás gyakorlását. De lehet, hogy bántanak, kigúnyolnak az osztályban, vagy mélyen el kell hallgatnom a munkahelyemen hívó kereszténységemet. Vagy ha nem hallgatom el, atrocitások érnek. De még családon belül is érezhetem hitem miatt kirekesztve magam.

Isten megpróbálta és megerősítette reformátor eleinket és oly sokakat, akiket üldöztetés vagy bántás ért a hitükért, Is-

ten mellett való kiállásukért. Szeretett Attila bácsink, bibliaórai szolgálattevőnk, hűséges gyülekezeti tagunk mondta nekem, akit Isten nagyon szeret, azt megpróbálja. Megpróbálja és megtartja és megmutatja a próbák és szenvedések értelmét.

Reformáció ünnepén nem mehe-tünk el amellet, hogy reformátor eleink üldöztetésének, megpróbáltatásainak mi is lett az eredménye. Nem csak az, hogy mi ma este együtt énekelünk, és együtt imádkozunk Istenhez. De én hiszem, hogy valahol még az is, hogy katolikus testvéreink most szombat esti misét mondanak. Hogy megújult és tovább élt Isten egyháza. Szétszakadozva bár és valahol a maga útját járva, és ez nyilván fáj, de új utakat keresett és talált mindenki, aki Istenre figyelt.

Luther Márton becsukott maga mögött egy ajtót. Becsukta a kolostor ajtaját. Talán nehéz vasajtó volt... és tudjuk, hogy nem volt könnyű becsuknia, de nyilván nem ezért. De kinyitott egy másik ajtót. Már az előző ajtó mögött is a boldogságot kereste, de nem lelte. Kinyitott egy másik ajtót, amelyhez bátorság kellett, amelyhez hit kellett. A boldogságot kereste ott a toronyszobában őrjögve... és abban a pillanatban találta meg, amikor koldusként tudott élni és halni. Egyedül az Úristen kegyelméből. Halálos ágyán, életére, az abban megtalált boldogságra visszatekintve mondta ki: Koldusok vagyunk. Ez az igazság.

A böjtölés és az imalajstromok, mindaz, amit ő akart letenni az asztalra, nem hozta el a békét. De abban a pillanatban, amikor betöltekezett Isten kegyelmével, kinyílt az ajtó. És volt utána

tanulás és tanítás, feleség és gyerekek, örömök és gondok, betegség és veszteségek... de az új úton járva tudta, egész életét Isten megtartó kegyelmének köszönheti. Luther Márton, Kálvin János és más reformátorok is meghallgatták Jézust egy hegy tövében és felkelve onnan új, más emberként indultak el. Másféle boldogság töltötte be őket, de betöltötte egészen.

És én azt hiszem, nem lehetetlen számunkra sem, sőt feladat! Én azt hiszem, ezért vagyunk itt ma este, mert egyszer hallgattuk már Jézust a hegy lábánál. Volt olyan istenélményünk, egy olyan Jézussal való találkozásunk, amely megváltoztatta életünket. Egy éve, tíz éve, húsz éve? Annyira rég, hogy nem emlékszem rá? Mi vitt oda akkor, és mi hozott ide ma este? Mindenki a saját hegy élményét idézheti fel és keresheti elő... nekem a héten eszembe jutott a sajátom. Nagyon poros volt. Lehet, hogy nem csak előhúzni kell, hanem megújítani? Megreformálni? Újra és újra megújulni az életünkben, hitünkben, ebben a hegy élményben gyökerezve?

Nagyon távoli már tizenéves éveimnek a dereka, annak az időszaknak minden útvesztője... de azt tudom, hogy a boldogságot kerestem. Ehelyett találtam reménytelen szerelmet, iskolaváltás miatti tanulási problémákat, barátok elvesztését, harcot szüleimmel. Ebben az állapotban mentem Jézushoz a hegy lábához. Valahogy odakeveredtem. Hívtak a barátaim. Tiltakoztam, de végül mégis ott ültem egy héten át Jézus szavát, tanítását hallgatva a gyenesdiási ifjúsági konferencián. Túl számtalan hittanórán, is-tentiszteleten, túl a konfirmáción... de

Jézus ott akart szólni hozzám. És megszólított. Felkínálta számomra ennek a másféle boldogságnak a lehetőségét és tudom, igazi megújulást jelentett ez számomra akkor az életemben. Látszólag addig is Isten közelében éltem, de akkor megértettem, vagy inkább megéreztem, akkor kerültem csak a közelébe. Személyesen húsba vágóan éreztem, hogy nélküle semmi vagyok, általa pedig valaki lehetek. Nélküle boldogságot kereső boldogtalan ember vagyok, de mellette érzem, hogy minden hiányomat betölti. Valami rendíthetetlen alapja lett akkor az életemnek. Isten ajándékozó szeretete.

A hiány nem szégyen, és Ő be tudja tölteni minden hiányunkat. Az ajándékozó Isten mutatkozik meg a boldogságmondásokban, mert megalégtetik mindenki, aki hiányát hozva megy Őhöz. És a mindent nekünk ajándékozó Isten mutatkozik meg abban, amikor értünk halálra adta egyszülött Fiát.

Valahányszor porosodni kezdett a hegy élmény, jöttek a nehézségek. Valahányszor távolra kerültem az ajándékozó Istentől, elfeledkeztem az értem is adott legnagyobb ajándékról. Nemcsak évente egyszer, reformáció ünnepén, hanem ennél is sokkal többször van szükségünk a megújulásra.

Tegnap, reformáció előestéjén a budavári templomban voltam egy fiatal lelkes testvérünk lelkésszentelési ünnepén. Az igehirdetés után az édesapja, édesanyja, testvérei és egykori ifis társai énekkel köszöntötték őt. Talán többen ismerjük a dalt: Megszólított, hogy legyen tanítványa. Kedves Testvérek, még egy lelkésznek is vannak Istentől távol lévő pillanatai, megporosodott hegy élménye. Én bizony így ültem ott az első padban. De amikor felcsendült az első sor: „megszólított, hogy legyen tanítványa”, nem tudom, az ifjú lelkészt megszólította-e... de engem igen. Teljesen váratlanul. Kicsordult a könnyem, és csak sírtam, mert eszembe jutott a hegy élményem, amikor engem szólított és hívott Jézus. Reformációt éltem át ott, amíg a kis csapat a dalt énekelte. Megtisztulást. Újat kezdeni akarást. Azt kívánom minden testvérnek, hogy tudjunk megújulni. Akarjunk megújulni. Menjünk oda a hegy lábához. És ha már járunk ott, erősödjünk meg abban a régi elhívásban. Menjünk oda a hegy lábához és nézzünk fel a Golgotára! Ámen.

KECZKÓ SZILVIA igehirdetése

2015. október 31-én, reformáció ünnepén a svábhegyi református templomban.

Aki gondolkozik a saját hitéről, az teológus?

A Biblia rendszeres olvasásához

Első Bibliámat a keresztszüleimtől kaptam a tizennegyedik születésnapomra. Azonnal el is dugtam „a könyvet” a könyvespolcomon álló

könyvek mögé, hogy még véletlenül se higgyék a barátaim, hogy ilyen „öreg néni” könyvet olvasok. Nagyon nem volt ez „menő” olvasmány kamaszként... Né-

hány évvel később egy házibuliban valaki feltette a kérdést, hogy ki milyen könyvet vinne magával egy lakatlan szigetre, és én nagy hangon kijelentettem, hogy a Bibliát, mert a világ összes bölcsessége benne van, tettem hozzá és mivel senki nem ellenkezett, emlékszem, nagyon büszke voltam magamra, hogy immáron sikerült valami olyasmit mondanom, amivel „egyéniség” lettem. Az, hogy kérkedem, – mintha ismerném a Bibliát, miközben egyetlen sorát sem olvastam –, egyáltalán nem zavart. Eltelt megint néhány év, a Biblia ott maradt a könyvek mögött a polcomon, én pedig elindultam vándorútra. A két évtizedes nyugat-európai, kanadai tartózkodások alatt kifejlesztettem magamban egy szokást, hogyha valakéhez meghívtak, azonnal elkezdtem figyelni, hogy vannak-e könyvek a lakásban, és ha igen, milyenek. „Vajon olvastam már ezeket magyarul? Vagy egy teljesen idegen könyvtárral állok szemben?” Előfordult az is, hogy újonnan szerzett ismerőseimnél semmilyen könyv nem volt. Ahogy teltek az évek észrevettem, hogy az a mondás, hogy a Biblia a legolvasottabb könyvek közé tartozik a világon, nem egyezett a tapasztalatommal, mert csak nagyon ritkán talákoztam a Szentírással, mint otthoni olvasmánnyal. Ennek a hiánynak a hatására, ha vendégségbe hívtak, a legkézenfekvőbb ajándékot vittem, amiről tudtam, hogy biztosan az újdonság erejével hat, Bibliát vettem. Így aztán az évek során volt a kezemben német, angol, francia nyelvű Biblia, több példányban is, de persze odáig nem jutottam el, hogy beleolvasak. Azután, amikor már szinte rutinná vált számomra, hogy a Bibliát ajándéko-

zom, egy alkalommal rám tört valamifajta maró szégyenérzet, mert tudtam, hogy csak magam előtt tetszelgek azzal, hogy „milyen jó fej és művelt vagyok...”, miközben se templomba nem jártam, se a Bibliát nem forgattam hosszú, hosszú évekig. Erős lelkiismeret-furdalás alakult ki bennem a Szentírással kapcsolatban, amit azzal enyhítettem, hogy „majd elolvasom”, majd ha lesz rá időm...

Végül is nem saját akaratból, hanem egy életemben bekövetkezett váratlan fordulat révén hazaköltözésem után megkerestem a Bibliámat, amit még a keresztszüleim ajándékoztak nekem, és abban a furcsa lelkiállapotomban, amely körülbelül egy évig is eltartott, valóban bekövetkezett az, amiről azt mondják, hogy „nem tudod letenni A könyvet”. Bizton éreztem, hogy minden kérdésemre megtalálom a választ, és hogy hiába olvastam el korábban számtalan más írást is, immáron feltárult az Egyetlen, az Igaz.

De hogyan is kell olvasni a Bibliát? A lelkészem, Keczkó Pál segített ebben. Tőle kaptam életem első Útmutatóját és a Kiskátét, amelyek alapján elindulhattam egy úton, melyről hitem szerint már semmi és senki sem téríthet le, legkevésebbé pedig a saját semmisségem. Ez utóbinak immáron tökéletesen és felszabadító módon tudatában vagyok. Rendszeresen olvasom a Szentírást, mely megmutatta számomra az egyetlen valódi értelmet, amiért élni megszülettem. A Biblia tanúságtétel Jézus Krisztusról, ő maga a tanúságtétel.

BÜKY ANNA

Kazuális szolgálatok az elmúlt egyházi esztendőben

Kereszttség szentségében részesültek:

*Jézus mondja:
„Én veletek vagyok minden napon
a világ végezetéig.”
Mt 28,20*

Nyisztor Zita, Fail Borbála Csilla, Varga Judit, Gubán Zoltán, Tudlik Botond Kenéz, Tudlik Domán Bendegúz, Deák Zsombor, Hamvai Bence, Schulek Réka, Garancsy Sára, Mező Ádám Márk, Matusz Letti Krisztina, Lengyel Benedek, Englert Máté Jácint, Ruzicska-Szieben Lili

Házasságot kötöttek:

*„Boldog mindenki, aki az Urat féli,
és az ő útjain jár.”
Zsolt 128,1*

Ludmány Dénes- Györpál Tünde, Gubán Zoltán – Lukács Anita, Földi Márton – Koller Eszter, Fekete Zsolt – Benedek Réka, dr. Regős Norbert – Stechlich Szabina, Maráczai Géza – Tátrai Anna, Garancsy Balázs – Cserhalmi Ágnes, Szák-Kocsis Ákos – Kovács Viktória (Zalaegerszegen), Imre László – Németh Ágnes, Gebura Dénes – Vojnits Alíz, Borda Mátyás – Szák-Kocsis Réka, Gáti Tamás – Komáromi Édua, Szilágyi Antal – Danis Dóra, Háló Benjámín – Seben Karolina

Utolsó útjukra kísértük:

*„Nincsen üdvösség senki másban,
mert nem is adatott az embereknek az ég alatt más név,
amely által üdvözülhetnénk.”
ApCsel 4,12*

Büchner Jánosné sz. Hajdú Györgyi, Vida Ilona, özv. Pap Sándorné sz. Kónya Erzsébet, Saffarik Dénes, dr. Csonka Géza, dr. Liptai Béláné sz. Vinnay Anna, Fodor Lajosné sz. Tóth Magdolna Ida, Nagy Istvánné sz. Viland Katalin, Rózsahegyi György, Simon Gyuláné sz. Fabók Rózsa, Goy Gabriella, dr. Erdélyi Csaba, Buchalla Norbert, dr. Manninger Gusztáv, özv. Horváth Gáborné sz. Kajtár Jolán, Pásztor Istvánné sz. Sáránszki Katalin, Szűcs János, dr. Görgey Ákos

VISSZAPILLANTÓ

ÉGIGÉRŐNK legutóbbi, 2015. őszi számának megjelenése óta történt gyülekezeti eseményeinkről rövid összefoglalást adunk olvasóinknak.

Szeptember 27-én, vasárnap tartottuk az **5. Hegyvidéki Evangélikus Napot**, melynek összefoglaló címe Máté evangéliuma 18,20 verse volt: „*Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük.*” A vasárnapi istentisztelet első részében *Keczkó Pál* hirdette Isten ígését, majd *Hikisch Zoltán* karnagy vezetésével énekkarunk és *Bence Áron* lelkész „LIFT!” nevű könnyűzenei együttesének műsorát hallhattuk. Ezt követte a Keresztyén Értelmiségi Fórum keretében *Udvaros Béla* rendező, gyülekezetünk tagja és *Udvaros Dorottya*, Kossuth-díjas színésznő irodalmi előadása. A gyülekezeti napot az istentisztelet úrvacsorai része zárta. A piknikszerű közös ebédet ezúttal is gyülekezetünk tagjainak köszönhattük.

Október 11-én, vasárnap Makovecz Imre első budapesti, „Mennybemenetel” elnevezésű ökumenikus templomának felépítéséért tartott jótékonyági hangverseny volt templomunkban, amelyen a Szent István király Zeneművészeti Szakközépiskola növendékeinek kórusát és fúvósait Varga Petra kísérte orgonán.

Október 16-án, pénteken egyházunk a Fasori Evangélikus Gimnázium dísztermében *Vladár Gábor jogtudós miniszterrel*, egyházkerületünk és a Budavári Gyülekezet egykori felügyelőjéről tartott megemlékezést. Az ünnepségen *dr. Boleratzky Lóránd* jogász ny. egyetemi magántaná-

nak, gyülekezetünk egyik legidősebb tagjának *dr. Trócsányi László* igazságügyi miniszter adta át a most alapított és első ízben adományozott Vladár Gábor-díjat. (Lásd még Vladár Gábor emlékezete cikket)

Október 23-án, nemzeti ünnepünkön a Gesztenyés kerti emlékműnél gyülekezetünk képviselőjében *Keczkó Pál* a testvéregyházak XII. kerületi lelkészeivel együtt helyezte el az egyházak koszorúját.

A Keresztyén Értelmiségi Fórum október 26-án tartott összejövetelén *Isaszegi János* ny. vezérőrnagy „*A nemzetközi konfliktusok etnikai és vallási háttere, a 21. századi háborúk tényleges mozgatórugói*” c. előadását gyülekezetünk hívei és vendégei nagy érdeklődéssel hallgatták.

Október 31-én, a reformáció emlék-ünnepén a református testvérekkel közös istentiszteleten vettünk részt a Svábhegyi Református Gyülekezet Felhő utcai templomában, ahol lelkészünk, *Keczkó Szilvia* hirdette Isten ígését a Hegyi Beszéd boldogmondásai alapján, amit közös úrvacsoravétel követett. Az istentisztelet után a templom gyülekezeti termében tartott szeretetvendégségen személyesen is találkoztak a XII. kerület két református gyülekezetének tagjai evangélikus híveinkkel.

**November 7-én kerti és takarító na-
pon** gyülekezetünk lelkes tagjai család-
jokkal együtt csinosították templom-
együttesünk helyiségeit, kertjét és udva-
rát. A szép időben tartott, hangulatos

összejövetelt a lelkészeink által főzött íz-
letes ebéd zárta.

Összeállította:
KÉZDY PÁL

Vladár Gábor emlékezete

Budapest – 2015. október 16-án (pénteken) 11 órától az Igazságügyi Minisztérium és a Magyarországi Evangélikus Egyház közös szervezésében Vladár Gábor emlékülést tartottak a Fasori Evangélikus Gimnázium dísztermében. Ekkor mutatták be a Vladár Gábor emlékkötetet is.

*„A jog nem csak az ész dolga,
nem csak paragrafusok logikus rendje,
hanem a szív dolga is.”*

Dr. Vladár Gábor (1881–1972) amellelt hogy jogász, igazságügyi miniszter és királyi kúriai tanácselnök volt, gyülekezeti, egyházmegyei és egyházkerületi felügyelőként is szolgált a budavári és budá-

hegyvidéki gyülekezetben, a budapesti egyházmegyében (mai jogutódjai a budai és pesti egyházmegyék), valamint a bányai egyházkerületben. Utóbbi tisztségét Ordass Lajos elnöktársaként töltötte be. Sokat fáradozott egyházunk, az egyház zsinati munkájának szakmaisága, valamint az egyházi autonómia és a vallásszabadság érdekében. Életében sok méltatlan támadás és megaláztatás érte, többek között tisztségéről való lemondatás és kitelepítés.

Vladár Gábort gyülekezeti társai és legjobb barátai a nehéz időkben sem hagyták el, Boleratzky Lóránd jogász kollégája gyakran meglátogatta az ínséget szenvedő Vladár családot, s száműzetésük legnehezebb időszakáról az ő jóvoltából rendelkezünk dokumentumokkal.

Boleratzky Lóránd felszólalásában az egykor az Igazságügyi Minisztérium törvényelőkészítő osztályán is tevékenykedő Vladár Gábort olyan kiemelkedő jogtudósnak nevezte, aki büszkén és bártan vállalta a rá mért megpróbáltatásokat. Vladár munkásságának egyik fő üzenete – emelte ki Boleratzky Lóránd –, hogy állam és egyház viszonyát csak arra az alapra lehet építeni, ha az állam nem

tűri, hanem támogatja a tőle fontos feladatokat átvállaló, ám mindenkor szabadon tevékenykedő egyházat.

Az igazságügyi miniszter által alapított „Vladár Gábor-díjat” idén **Boleratzky Lóránd jogász kapta**. Trócsányi László igazságügyi miniszter a díj átadását megelőző laudációjában méltatta a Vladár Gábort élete utolsó percéig segítő, támogató és emlékezetét aktívan őrző Boleratzky Lórándot, aki 1920-ban született. Boleratzky Lóránd iskoláit Zalaegerszezen, jogi tanulmányait pedig a miskolci evangélikus jogakadémián végezte. Számos külföldi ösztöndíj után a helsinki egyetemen folytatott egyházjogi tanulmányokat. Egy éves amerikai hadifogság után 1947-ben a miskolci jogakadémia tanárává választották, a debreceni egyetemen pedig evangélikus egyházjogból egyetemi magántanári képesítést szerzett. A jogakadémiák megszüntetése után átmenetileg budapesti egyetem nemzetközi jogi tanszékére kap beosz-

tást, onnan azonban politikai okokból elbocsátják. Többször fizikai munkát kellett vállalnia és csak a forradalom után tud ügyvédi bejegyzést szerezni. 1957-ben egy évig Ordass püspök egyházkerületének ügyésze, 1989-től pedig tíz éven át az Ordass Lajos Baráti Kör elnöke. Könyvei, tanulmányai jogi, egyházjogi témakörökkel foglalkoznak, gyakran publikál jogász és egyházjogász példaképeiről.

Köszönő szavaiban a díjazott arról beszélt, hogy Vladár Gábort atyai barátjaként tisztelte, kitelepítésekor látogatósaival kívánta enyhíteni nehéz sorsukat, ma már kordokumentumnak tekintett, sűrű levélváltásuk tanúsága az egymás iránti aggódásnak és segítőkészségnek.

Lóránd bátyáinknak ezen a helyen is szeretettel gratulálunk, további életére és munkásságára Isten áldását kérjük!

Forrás: evangelikus.hu

Gyülekezeti alkalmak 2015 decemberétől 2016 februárjáig

Hónap	Nap		Időpont	Esemény
december	01.	kedd	18:00	Adventi igehirdetés, Smidéliusz Gábor
	01.	kedd	19:00	Adventi szeretetvendégség
	08.	kedd	18:00	Adventi igehirdetés, dr. Bácskai Károly
	19.	szombat	17:00	Karácsonyi szeretetvendégség
	24.	csütörtök	17:00	Karácsony este – istentisztelet
	25.	péntek	10:00	Karácsony ünnepe – istentisztelet
	26.	szombat	10:00	Karácsony 2. ünnepe – istentisztelet
	30.	szerda	19:00	Ifjúsági előszilveszter
	31.	csütörtök	18:00	Óév este – istentisztelet
január	01.	péntek	10:00	Újév napja – istentisztelet
	06.	szerda	18:00	Vízkereszt – istentisztelet
	17-24.	vasárnap-vasárnap		Ökum. Imahét – szeretetvendégség nálunk
	25.	hétfő	18:30	Keresztyén Értelmiségi Fórum
február	12-14.	péntek-vasárnap		Fiatal családok találkozója Balatonszárszón
	22.	hétfő	18:30	Keresztyén Értelmiségi Fórum

A rendszeres alkalmak időpontjai a hátsó borítón olvashatók.

EGYBEFÜZÖTT 21 VALLOMÁS

A LUTHER KIADÓ SZERETETTEL
MEGHÍVJA A MEGTÉRÉS CÍMŰ
INTERJÚKÖTET BEMUTATÓJÁRA.
A KÖNYVET ISMERTETI SZEVERÉNYI JÁNOS A
MAGYARORSZÁGI
EVANGÉLIKUS EGYHÁZ MISSZIÓI LELKÉSZE.

2015. DECEMBER 10. CSÜTÖRTÖK 17 ÓRA
CENTRÁL KÁVÉHÁZ
1053 BUDAPEST, KÁROLYI UTCA 9.

Nem ejt hibát!

Ha különösnek,
rejtelmesnek látszanak Isten útjai,
ha gondok ösvényébe vesznek
szívem legdrágább vágyai,
ha borúsán búcsúzni készül a nap,
mely csak gyötrelmet ad...
egyben békülhetnek meg végül:
hogy Isten sosem ejt hibát...

Ha tervei igen magasak,
s irgalma kútja mély nekem...
ha a támaszok mind inognak,
ha nincs erő, nincs türelem,
s tekintetem sehol célt nem látsz
vaksötét, könnyes éjen át...
egy szikrácska hit vallja mégis,
hogy Isten sosem ejt hibát.

És ha szívem megoldhatatlan
kérdések betege lett,
mert elkezd kételkedni abban,
hogy Isten útja szeretet...
minden elfáradt sóvárgásom
békén kezébe tehetem,
s elsuttozhatom könnyek közt is:
Ő nem ejt hibát sohasem.

Azért csend szívem! Engedd
múlni a földi múltó életet!
Majd a fényben látni, ámulni
kezdesz: Ő mindig jól vezetett!
Ha a legdrágábbat kívánja
a legsötétebb éjen át
menekülj a bizonyosságba,
hogy Isten sosem ejt hibát!

Állandó gyülekezeti alkalmaink

Istentiszteletek:

Vasárnap **10.00** órakor úrvacsorával

Családi istentisztelet

A hónap első vasárnapján **11.15**-kor

Zenés istentisztelet

A hónap harmadik vasárnapján **11.15**-kor

Gyermek bibliakör:

a vasárnapi 10.00 órai istentisztelettel párhuzamosan, azokon a heteken, amikor nincs családi vagy zenés istentisztelet

Bibliaórák:

Kedden 18.00 órakor (gyülekezeti)
Csütörtökön 10.00 órakor (gyülekezeti)

Ifjúsági és fiatal felnőtt órák:

Fiatal felnőttek bibliaórája a hónap második és negyedik csütörtökén 19.30 órakor családoknál

Házaspáros kör:

A hónap harmadik csütörtökén 19.30-tól családoknál

A konfirmált ifjúságnak és a középiskolás korosztálynak:

Pénteken 17.30 órakor

Konfirmációi előkészítés:

Csütörtökön 17.00 órakor

Énekkari próbák:

Pénteken 19.15 órától – gyülekezeti kórus (az alagsori próbaterebben)

Hittanórák:

Gyülekezeti központ:

Hétfőn 16.30 órakor óvodások és kisiskolások részére több csoportban.

Baba-mama kör:

Megbeszélés szerint kéthetente az alagsori kisteremben

A hittan- és bibliaórákra, ifj. órákra, énekpróbákra bejárat az alsó udvari kapun.

Erős vár a mi Istenünk!

Égigérő

A Budahegyvidéki Evangélikus Egyházközség lapja

Kiadó: Keczkó Pál lelkész

1123 Budapest, Kék Golyó u. 17.

telefon: 224-0640; 20 824-3460 *e-mail:* pal.keczko@lutheran.hu

Szerkeszti: Borókay Ferenc, Borókay Réka, Büky Anna, Keczkó Szilvia, Kézdy Pál

Weboldal: <http://hegyvidek.lutheran.hu>

Tördelés és nyomdai kivitelezés: Rózsa Gábor nyomdája

A kiadvány megjelenését a XII. kerületi Hegyvidéki Önkormányzat támogatja.